

## U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobců **a) F. B., a b) H. B.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Kraje Vysočina**, se sídlem Jihlava, Žižkova 57, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 6. 2014, č. j. KUJI 40661/2014, sp. zn. OUP 184/2014-Ko-2,

### t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

### O d ů v o d n ě n í :

#### I. Vymezení věci a shrnutí průběhu správního řízení

[1] Městský úřad Moravské Budějovice (dále též „stavební úřad“) vede od 25. 5. 2006 řízení o odstranění stavby „*Oplocení mezi pozemky*“ na pozemku st. p. č. 180/2 v katastrálním území Moravské Budějovice provedené bez stavebního povolení či ohlášení, jehož vlastníky jsou S. a B. G. Stavební úřad původně řízení zastavil dle § 66 odst. 1 písm. d) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a to usnesením ze dne 13. 11. 2006, č. j. Výst.-2891/2006-ODSN/No. O odvolání žalobců proti tomuto usnesení opakovaně rozhodoval žalovaný, mimo jiné i rozhodnutím ze dne 22. 9. 2009, č. j. KUJI 70765/2009, sp. zn. OUP 20/2007-Ko-8. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci žalobu, na jejímž základě je Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 24. 4. 2012, č. j. 29 Ca 217/2009-87, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Kasační stížnost žalovaného proti tomuto rozsudku zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 26. 8. 2013, č. j. 8 As 76/2012-35.

[2] Na základě uvedeného žalovaný rozhodnutím ze dne 30. 10. 2013, č. j. KUJI 73799/2013, sp. zn. OUP 213/2013-Ko-8, usnesení stavebního úřadu ze dne 13. 11. 2006 zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. V novém řízení pak stavební úřad posléze dne 10. 3. 2014 pod č. j. MUMB/OVUP/6018/2014, sp. zn. Výst.-2891/2006-ODSN/No, řízení o odstranění předmětné stavby přerušil dle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu, a to vzhledem k podání žádosti o dodatečné povolení stavby ze dne 7. 3. 2014. Proti tomuto usnesení se žalobci odvolali a žalovaný odvoláním napadené usnesení stavebního úřadu ze dne 10. 3.

2014 dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu rozhodnutím ze dne 16. 6. 2014, č. j. KUJI 40661/2014, sp. zn. OUP 184/2014-Ko-2, zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k dalšímu řízení.

## **II. Žaloba**

[3] V žalobě směřující proti poslední uvedenému rozhodnutí žalovaného žalobci namítli, že žalovaný nepřihlédl k odvolacím námitkám a důkazům. Po rekapitulaci skutkového stavu pak poukázali na porušení zásad materiální pravdy, legality, legitimního očekávání, rychlosti řízení a procesní ekonomie, a též § 50 odst. 4 správního řádu. Navrhli, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

## **III. Posouzení věci soudem**

[4] Zdejší soud se v první řadě zabýval splněním podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že o žalobě nemůže věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů.

[5] Žalobou je napadeno rozhodnutí, jímž žalovaný k odvolání žalobců zrušil usnesení stavebního úřadu o přerušení řízení o odstranění stavby.

[6] Soudy ve správním soudnictví nepřezkoumávají každé rozhodnutí správního orgánu. V ustanovení § 70 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též s. ř. s.), jsou zakotveny tzv. kompetenční výluky, tedy případy, kdy jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny určité úkony správního orgánu.

[7] Podle § 70 písm. c) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem. Za takový úkon je přitom v praxi správních soudů konstantně považováno i přerušení řízení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2008, č. j. 3 As 64/2007-62, a ze dne 30. 1. 2009, č. j. 4 As 48/2008-23, publ. pod č. 1048/2007 Sb. NSS; [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)). Na tom nic nemění skutečnost, že proti usnesení o přerušení správního řízení lze dle správního řádu podat odvolání (což ostatně žalobci učinili).

[8] Jelikož je žalobou napadené rozhodnutí správního orgánu vyloučeno ze soudního přezkumu, soud žalobu pro nepřípustnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d), § 68 písm. e) a § 70 písm. c) s. ř. s.

[9] K tomu je možno nad rámec uvést, že podaná žaloba navíc směřuje proti rozhodnutí žalovaného o zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a vrácení věci k dalšímu řízení podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu. Takovým rozhodnutím odvolacího orgánu (kterým navíc bylo vyhověno odvolání žalobců) se ovšem věc pouze vrací do stádia řízení u správního orgánu prvního stupně a nezakládají se jím, nemění, neruší ani závazně neurčují práva nebo povinnosti žalobců ani jiných osob. Ochrany subjektivních veřejných práv, která by byla postupem žalovaného dotčena, se lze před správními soudy domáhat až v řízení o žalobě směřující proti pravomocnému konečnému správnímu rozhodnutí, které bude v předmětné věci vydáno.

[10] Vzhledem k závěru o odmítnutí žaloby se soud dále nezabýval žádostí žalobců o osvobození od soudních poplatků.

[11] O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

**P o u ě n í :** Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 26. srpna 2014

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.  
předsedkyně senátu